

Каша з сокири

Художник Сергій Олена

Йшов якийсь солдат через село. Постукав він в одну хату, привітався та й каже господині:

- Господине, дай мені що-небудь попоїсти!

У господині було багато всякого харчу, але вона відказала:

- Нема в мене нічого! Сама сьогодні ще не снідала!

- То звари кашу.

- Нема з чого, дорогенький!

- Якщо так, то неси сокиру, зварю з неї!

"Що за чудасія?" - думає господиня. – "Подивлюсь, як солдат з сокири кашу варитиме".

Принесла йому сокиру. Солдат взяв її, поклав у казанок, налив води та й почав варити. Варив, варив, потім скуштував та й каже:

- Смачна каша виходить! От якби ще круп всипати!

Принесла йому господиня крупи. Всипав солдат в казан крупу, та й далі варити заходився. Потім знову скуштував і каже:

- О, майже готова. Ще б масла трохи додати та посолити!

Зварив солдат кашу та й кличе господиню:

- Ну, господине, давай тепер хліба, ложки бери та й їстимемо!

Почали вони кашу їсти.

- От не думала, - каже господиня, - що з сокири таку смачну кашу можна зварити!

А солдат їсть та й у вус посміюється.

КІНЕЦЬ